

НЕНЧО ДОБРЕВ
СИЗИФ И КАМЪКЪТ

chitanka.info

Сизиф се спря за миг. Сложи бързо крак под камъка да го застопори. Избърса потта от челото си с опакото на дланта си. Погледна замечтано към върха. Поглади грапавината на камъка. Пое си дълбоко въздух и продължи да бута камъка. Изкачването ставаше все по стръмно. Тежестта на камъка все по-голяма. А силите неусетно го напускаха. Тогава чу как някой го вика:

— Сизифе, ей, старче! — беше контетото Мариол, който се занимаваше със сводничество и търговия с котешки храни. — Трябва ни четвърти за бриджа. Стига с тоя камък, бе! На камъка му се зави свят, на тебе — не. Ако не искаш, кажи, ще извикаме Музлип.

Сизиф напъна мускули, избута камъка няколко сантиметра, изпуфтя тежко и се спря, давайки вид, че мисли.

— Нека още пет минути, а! — почти хриптейки изрече Сизиф — никакъв Музлип няма да викате, това клошарско псе да си гледа огризките. Ето, на, пускам хронометъра. Още пет астрономически минути. И идваааам. В гимназиона, нали?

Мариол махна небрежно с ръка, което значеше, разбрахме се, и продължи към хълма, където се намираше гимназиона.

След пет минути играта наистина започна. Сизиф играеше с Лезивк, а Мариол с Тиртуан, търговец на гъши пера, който също така вземаше дейно участие в ареопага. Картите бяха раздадени. Докато ги подреждаха, Мариол подхвърли към Сизиф.

— Не ти ли омръзна да буташ тази гадост. И колко години вече. Две. Три. Докога. Докато съвсем ти побелее косата ли.

Сизиф си подреждаше картите по цвят и се учуди, че няма нито едно каро.

— Всъщност, това ми дава смисъл, опитвам се да се преборя с природата. — спонтанно отвърна Сизиф — а, ето най-сетне и едно каро. — помисли си Сизиф, виждайки дама каро.

— Каква полза, когато усилието ти не служи никому. Прави по-добре неща, които ще са от полза за другите.

— Мдаааа! Какво например. Може би трябва да събирам лавандула или хмел, да се изнурявам под палещите лъчи на слънцето, да охкам след това от ишиас и лумбаго, а?. Или да ходя на лов за нощни пеперуди — добра храна за пираните, които отглежда жена ти.

— Всъщност казвам пика — Мариол погледна към Лезивк, който трябваше да каже нещо.

— Нека бъдат две кари, а! — почти убедително прозвуча гласът на Лезивк.

Тиртуан потвърди бързо две пики, защото предпочиташе да играе Мариол, а той само да гледа.

Сизиф се колебаеше — спатия или купа. И от двете има по пет карти, но по силни са купите.

— Това, което правя не го правя за слава, а за каляване на волята, да проверя докъде ми стигат възможностите. Дали аз ще избутам камъка или камъкът ще ме смаже. Три купи.

— Някои го наричат инат, твърдоглавост, глупост — вметна внимателно Лезивк.

— Аз го наричам воля, характер — отбеляза Сизиф.

— А каква е разликата между воля и инат — някак по детски попита Тиртуан, който вземаше участия в заседанията на ареопага. — когато някой се жертва за определена кауза, това воля ли е или инат?

— Това е глупост — отвърна Мариол — но в крайна сметка всеки е свободен да прави каквото си иска и както си иска. А и какво е Сизиф без камъка. Нищо. Едно действие, дори и безсмислено, все пак си остава действие, т.е. плод е на някакво усилие. А всяко усилие в крайна сметка ражда нещо. Мисля да кажа три пики. Ако нямате възражения.

— Нека бъдат три пики — съгласи се Сизиф и някак си между другото вмъкна — ще ви дам шанс да опитате и вие с камъка. Вие си изберете ден и час.

Мариол се изкашля като си даваше сериозен вид и оглеждайки останалите каза:

— Играем най-сетне на три пики. Не се отплесвайте повече.

До късно вечерта продължиха играта, като се наливаха с амброзия от Олимп — питието на боговете.

На сутринта никой не помнеше нищо.

Само Сизиф беше тръгнал от подножието на хълма, като търкаляше овалния камък, спираше за малко, бършеше потта от челото си с едната си ръка, а с другата подпираше каменния къс, гледаше към билото, което изглеждаше толкова далечно и от време на време поглеждаше към слънцето, за да разбере колко време му остава до бриджа довечера.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.